

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1257

гр. София, 30.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-B, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Иванова

Членове: Ивета М. Антонова
Бетина Б. Бошнакова

като разгледа докладваното от Ивета М. Антонова Въззивно частно гражданско дело № 20221100512083 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.577 ГПК.

Образувано е по частна жалба от П. В. Ф. срещу определение № 14486/28.09.2022г. на съдия по вписванията при СРС, с което е постановен отказ за вписване на решение от 24.10.2018г. по гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд.

Обжалваният отказ е постановен при мотиви, че искането за вписване на съдебно решение е направено след изтичане на 6-месечния срок от влизането му в законна сила, както и че не са представени към заявлението скица на имота, както и данъчна оценка за определяне на дължимата държавна такса.

Възраженията в частната жалба са, че решението, чието вписване се иска е влезнало в сила с връщане на въззивната жалба срещу него и прекратяване на въззивното производство с протоколно определение от 15.04.2022г., а и не е необходимо представяне на данъчна оценка и скица на имота, по отношение на който е поставено влезналото в сила съдебно решение.

Съдът, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, и се запозна с доказателствата по делото, приема следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл.577 ал.1 вр. чл.275 ал.1 изр.1 от ГПК /жалбоподателят е получил препис от обжалваното определение на 08.10.2022г., а жалбата е депозирана в АВ на 10.10.2022г./, срещу подлежащ на обжалване акт /чл. 577 вр. с чл. 569, т. 5 от ГПК - отказът да се извърши нотариално удостоверяване, каквото е вписването, може да се обжалва пред окръжния съд/ и от легитимирано лице – по искането, на което е поставен обжалвания отказ, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Съдията по вписвания може да откаже да извърши действия по вписвания само ако: представения акт не подлежи на вписване –/чл. 32а от Правилника за вписванията/ПВ//, което следва от съдържанието му; ако не е местно компетентен /чл. 570 от ГПК и чл. 7 от ПВ/; ако формата на акта не отговаря на изискванията на закона, за който извод се изхожда от съдържанието на този акт; ако актът няма необходимото съдържание като не позволява идентифициране на страни и на имот; ако не е внесена дължимата държавна такса; ако не е представена данъчна оценка или скица за имотите, когато такива са необходими; ако не са представени доказателства за изпълнени изисквания на други закони, какъвто е чл. 264 от ДОПК изискващ представяне на декларация от праводателя при прехвърляне/учредяване на вещни права върху недвижими имоти, апортни вноски, ипотека, особен залог върху такива. /В този смисъл т. 6 от ТР № 7/25.04.2013 г. по тълк. д. № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС/.

Съгласно чл. 11 вр. с чл. 4, буква "з" от ПВ вр. с чл. 114 вр. с чл. 112 от Закона за собствеността трябва да бъдат вписани или отбелязани искиви молби, с които се признават вещни права на собственост върху недвижими имоти. Съгласно чл. 12 от ПВ, за да се извърши вписването или отбелязването по чл. 11, представя се подадената в съда искова молба, по която е събрана държавна такса за образуване на дело, както и препис или препис-извлечение от молбата; вписването се извършва по разпореждане на съдията по вписванията, като се нанася накратко петитумът на исковата молба по съответната персонална партида.

Съгласно чл. 14 от ПВ влезлите в сила решения, постановени по исковите молби по чл. 11, се отбелязват по начина, посочен в чл. 12, по представен препис от решението. В този случай решението трябва да отговаря и на изискванията на чл. 6.

В разпоредбата на чл. 6 от ПВ са посочените изискванията към съдържанието на подлежащите на вписване актове.

Съгласно чл. 6, ал. 3 и ал. 4 от ПВ когато недвижимият имот се намира в район с одобрена кадастрална карта, описанията се извършват съобразно данните по чл. 60, т. 1 - 7 от Закона за кадастъра и имотния регистър и към акта се прилага скица, скица-проект, схема или схема-проект, издадени от Агенцията по геодезия, картография и кадастр, или нотариално удостоверени преписи от такива, но това изискване не се прилага при вписвания, отбелязвания и заличавания по чл. 11, 17, 18, 19, 22, чл. 22а, ал. 1 и 3, чл. 23, 24, 25, 26 и 31.

Съгласно чл. 13 от ПВ заличаването на вписването по предходния член става, като в партидната книга се отбележи съдебният акт, с който се постановява заличаването или с който се прекратява производството по образуваното дело.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Тарифата за държавните таксите, събирани от Агенцията по вписванията /Тарифата/ за извършване на отбелязване, за заличаване и за подновяване на вписване се събира половината от събраната такса за вписване.

Анализът на горепосочените разпоредби обосновава извод, че за да се уважи искането за отбелязване на влезли в сила съдебни актове по вече вписани искиви молби, както и на искане за заличаване на вписване на искова молба, е достатъчно да се представи *заверен препис от съдебния акт по вписаната искова молба*, както и *доказателства за внесена държавна такса за отбелязването*, искането следва да е направено *от лице с правен интерес* и да се представят *преписи от съдебните актове*, чието отбелязване се иска.

За да се уважи искането не е необходимо да се представя данъчна оценка за имота, нито схема на същия. Данъчната оценка е необходима само с оглед определяне на материалния интерес и на дължимата държавна такса за вписването. В хипотезата на искане за отбелязване/заличаване към вписана искова молба разпоредбата на чл. 3 от Тарифата изрично сочи колко е дължимата такса, и тя не зависи от данъчната оценка на имота, а зависи от събраната вече такса за вписване.

Видно от представеното заверено заявление с вх. № 71865/28.09.2022г. и нареждане за плащане № 142979/1579706/28.09.2022г., заявителят е внесъл държавна такса.

Неправилно съдията по вписвания е приел, че с искането от 28.09.2022г. е следвало да се представят и оригинални скици за имота. Изискванията за прилагане на скица и/ или описание на имота по ЗКИР няма практическа стойност, защото вписването става по партидата на страните по съдебния спор, а не по партида на имота. /В този смисъл т. 2 от от ТР № 7/25.04.2013 г. по тълк. д. № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС; Определение № 189/13.03.2014 г. по ч. гр. д. № 868/2014 г. на ВКС, 4-то Г. О. /. Следва да се посочи и че при отбелязвания и заличавания по чл. 11 от ПВ, каквито са отбелязвания на постановени съдебни решения по вписани искови молби по чл. 14 от ПВ, заличавания на вписани искови молби по чл. 13 от ПВ, съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 4 от ПВ не се изисква схема, издадена от АГКК за имота.

Съдът счита, че неправилен е и извода на съдията по вписванията, че е налице основание за отказ от вписване, поради изтичане на 6 месечния срок по чл.115 ал.2 от ЗС, по следните съображения:

I. Видно от изпратената от съдията по вписвания преписка по заявление с вх. № 71865/28.09.2022г., към същото е приложено решение № 514704/24.10.2018г. по гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд, чието вписване се иска, както и протокол от съдебно заседание от 15.04.2022г. по в.гр.д. № 3941/2021г., от който се установява, че поради оттегляне на въззивната жалба срещу решение № 514704/24.10.2018г., производството е прекратено, като определението е влезнало в сила на 27.04.2022г., от която дата следва да се счита и че обжалваното решение е влезнало в сила. В настоящият случай, има неправилно вписване в първоинстанционното решение, че същото е влезнало в законна сила на 03.09.2020г., което обаче не надлежно удостоверяване, доколкото липсва подпис на районния съд /поставен е печат с датата и подпис на деловодител/ , при условие, че въззивното производство по жалба срещу решението е прекратено на 27.04.2022г. От твърденията в жалбата се установява, че макар и представен пред съдията по вписвания, протоколът от съдебно заседание на 15.04.2022г. не е бил приет като приложение към заявлението му, което обстоятелство в настоящото производство е ирелевантно, доколкото в производството по обжалване на отказа за издаване на охранителен акт въззивният съд може да събира и обсъжда нови доказателства, представени с частната жалба срещу отказа, включително когато с тях се отстраняват нередовности на молбата за вписване /така – определение № 2 от 3.01.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3113/2018 г., II г. о., ГК, определение № 314 от 16.11.2016 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4190/2016 г., I г. о., ГК/, като „няма ограничения на правомощията на въззивния съд откъм дължимата проверка по надлежното упражняване и съществуването на правото на вписване“.

II. Предвид посоченото, макар и към момента на подаване на молбата за

вписване да не е извършена надлежно вярно удостоверяване в съдебното решение, чието вписване се иска, относно момента на влизането му в сила от районния съд, то от представените и обсъдени по – горе писмени доказателства – официални документи, се установява, че същото е влезнало в законна сила на 27.04.2022г. т.е. към момента на подаване на заявлението за вписване, не е изтекъл 6 –месечния срок по чл.115 ал.2 от ЗС;

III. Доколкото настоящата инстанция е по същество и има правомощията да събира нови доказателства, по делото е представено решение № 514704/24.10.2018г. по гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд, в ново отбелязване за влизане в сила, а именно- 27.04.2022г., което именно е надлежното удостоверяване направено от съдията.

IV. Дори и съдията по вписванията да счита, че срокът по чл.115 ал.2 от ЗС е изтекъл, то това не е основание за отказ от вписване на съдебното решение, тъй като в изр.2 ал.2 на чл.115 от ЗС се посочват само последиците от неспазване на 6- месечния срок, а именно – губи се преимущественото на вписването на исковата молба, което обаче по никакъв начин не е пречка за вписване на съдебното решение, като акт, чието вписване е предвидено в закона /така определение № 189/13.03.2014 по гр.д. №868/2014г. на IV г.о. на ВКС/.

По изложените съображения, настоящият състав счита, че обжалваното определение е неправилно, като след отмяната на същото, преписката се върне на съдията по вписвания за извършване на по-нататъшни действия по заявлението с вх. № 71865/28.09.2022г. подадено от жалбоподателя за вписване на влезналото в сила съдебно решение по гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд.

Така мотивиран, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение 1486/28.09.2022Г. на съдия по вписвания при СРС, с което е отхвърлено искането по заявление вх. № 71865/28.09.2022г. по описа на Служба по вписванията – гр. София подадено от П. В. Ф., с което е постановен отказ за вписване на решение № 514704/24.10.2018г. гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА преписката на съдията по вписванията при СРС за извършване на вписване на решение № 514704/24.10.2018г. гр.д. № 69100/2015г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 27.04.2022г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____